

MEGJELEN KÉTHETENKÉNT CSÖTÖRTÖKÖN

Váltó láz.

Ott ül Janó a vádlottak padján,
Mert elvitte Trezka pénzét csalfán,
Arcza pirul, ajka mindent tagad,
Tagadásban ilyen szókra fakad.

Biró uram! Kérem az egekre,
E nő személy szavát el ne higgye!
Már hogy vittem volna el a pénzt
Nem hallottam soha sem a híret!

Becsületem sokkal szentelenebb,
Hogy ezt engedném magamnak meg!
Kijelentem az Urnak s világnak:
Nem tartozom Trézka kávéslánynak!

Mit szól ehez? —szól a biró halkán
Trezka lányzó! vádja alaptalan,
Bizonyítson, vagy rögtön kimondom
Nincs mit keresni ez ártatlanon.

Irul-pirul Trezka fájdalmába',
Hogy így késztik őszinte vallásra.
Nosza rajta, belenyúl zsebébe
Váltót nyom a biró ur kezébe.

Mi ez Janó? öné itt ez irás?
Önt terheli e váltó tartozás?
Mást beszél itt ez a bomlott váltó,
Hogy ön adós —erről lehet csak szó.

Most Janón van a pirulás sora,
Váltó ellen nincs tagadó szava.
Segített már sokszor a fillentés, —
Hejh! de most már jó a beismerés.

Fizet Janó Trezka leányzónak
Száz forintot. Ajkai így szólnak
Biró urnak: maga hamis lélek,
Mert elvitte pénzt e cselédnek.

Apelláta az ítélet ellen
Ajkaíró Janónak nem legyen,
Kiszurkolni havi részletekben
Fogadkozik Janó szégyenében.

Hetven forint ki is lett fizetve.
És a többi? Elszállott a füstbe.
Ujra lesz hát a birónak dolga,
Fizetésre Janót hogy szorítsa.

Kaszás Pál, népköltő.

HIREK.

Launk egyes számai a sok oldalról ismert akadémiai könyvkereskedőnél [néha! bóher] kapható. A begyűlt összegből részint becsületbeli adósságai egyenlítettnek ki, részben pedig egyik főmunkatársa részére újabb keletű diploma készítettetik.

Dupla martyz. Nep. Janosunk önkésüleg bevezetett ablakai azán kívánja megszerezni a martyz koronát. Egynek készíttetése alighanem sikerül. — ?

Képviselőtestületünk a nagy forróságra való tekintetből elhatározta, hogy egy utca locsoló kanna beszerzésére legközelebb kiírja a pályázatot. Így hát lehet reményünk, hogy már a milleniumra fel fog locsoltatni a városháza előtti kövezet.

A bőkezű Falb. Ugyancsak lefözte szomszédék Falbja az öreg Falbot, ki szüntelenül kritikus napokat és rossz termést jósolgat. A Közlöny bőkezű Falbja azon jóslatát kegyeskedett szélnek eresztetni, hogy a zentai I. paróchia évi jövedelme 12000 frt. Tévedés van kicsim a számadásban, tán lehetett volna mindjárt egy 0-val többet jósolni, akkor 120 ezeret tenne ki. Mindennek daczára, bennünket úgy értesitenek, hogy Falb dip . . . . . (pardon!) őurasága eme Dáriusi jövedelmet feléért is megválthatná. Am tessék vállalkozni nagy geschäftmanskánk!

Alapos felsülés. A harsány hangon megírt feljelentésre a felsőbb hatóságnak még mindig hallgatni méltóztatik. Nem hisszük, hogy az „a d a c t a“ tétetett volna, hisz a régészek minden tudományukat összeszedték, hogy áskálódásuk sikere biztositassék. Óh! Óh! Óh! — Óh be jó!

Szomszédék már nagyban választanak, illetve a jó remény fejében már ki is osztották a tömb-igazgatóságokat, jöleshet annak létesítése még mindig csak a jövő század reyényében állhat meg. Az álmok országában barangolók mindenkor keserű csalódásra ébredtek, s bár az izé — is makkal álmodik, azért mégis kopog a foga tülle, ezt igen jó megjegyezni.

Janó urfi, ki igen magasan, a kávéslányok kathedráján és az extra szobákban kezdte meg működését, — hivatalos tudositónk szerint — most már azzal is megelégszik, ha a kertek alján és az iskolában trafikálhat a szolgálókkal. Ki ily gyorsan halad lefelé a lejtőn, könnyen nyakát szegheti, vagy ha netán erdős a vidék, v a l a m i n f e n n i s a k a d .

A Subotikai polgármester és az ottani vivótorna-uszó-mászó-dobó-boxoló- és gyalogló-mester a napokban néhány barátságos szót váltottak. — A barátságos eszmecsere azzal ért véget, hogy a levegőt össze-vissza szurkálták. A nézőközönség mindkettőjükre nézve nagy szerencsének mondja, hogy egyiküknél sem volt revolver, mert a jó szom-

szédok úgy össze lövöldözték volna — a levegőt, hogy az ottani orvosoknak legodaadóbb fáradozására lett volna szükség, ha az iszonyu sebek behegesztésére vállalkoztak volna.

Jeles diploma-tikusunk kijelenti, hogy a „Hirlap“ egyik cikkezőjével a bíróság előtt fog leszámolni. Kíváncsiak vagyunk reá, nem-e fog majd az ügyészség önkegyedre ismerni, s egyről-másról sajátkezüleg is kérdezősködni. Majd kitudódik!

Panaszt vettünk egyik éjjeli őr-től, ki nehezményezi azt, hogy a honorarium, melyet az éji lovagtól az elnászpágolt suba használatáért kapott nemfelel meg a szolgálmánynak, mi a panasz-tevőt keresetével a bírósághoz utasítottuk.

A Közlöny egyik szem—füles riportere olvasó közönségét felvillanyozandó, az »alvás és álom« országába vezeti. A kalandozás közben elálmosodtak egész új életre ébrednek, midőn azt állítja nagy komolysággal, hogy »az alvó ember a támasz nélküli székről lezuhan!« — Mi már láttunk olyan embert is, — s így szintén egész határozottsággal állithatjuk, — aki a támaszszal ellátott székről zuhant le, — ha be volt rúgva.

Janicsék ugyancsak kitanulta a tolvajok azon rafineriáját, hogy előbb a botra tűzött kalapot dugják be a kiásott lyukon; ő is előre küldvén szerencsétlen beugratott kollégáját a leshelyre és nagyot nevetvén markába az utcán, midőn hű kollégáját dögönyözték a más portáján! Hogy nevezik ezt magyarul? Mi?

Igaza volt Pista bátyónak midőn fejcsóválva mondá: »maj' mellása ketek, nem jó vége lesz ennek a sok átérzi kúnak!« ime, beteljesedett! A fűrt lyukon a földgöze kiszabadulván, elkábitja némelyek fejét. Legalább más magyarázatát nem tudjuk kiokoskodni a mostani zavart állapotoknak — Zentán.

SPORT.

Szarvas vadászat.

Egyik tiszamenti falu jegyzője kiment vadászni az őrökkel. Midőn a fűzfá erdő széléhez érnek, az őrök egyszerre felkiált: «Nézzen oda nótárus uram,

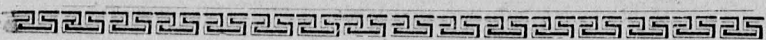
«Mily gyönyörű szarvas legelész ott!» A jegyzőnek se kellett több. Rögtön lehasal a földre s négykézláb mászik közelebb, hogy a nemes vadat megközelíthesse. Egyszer csak puff! egy iszonyu bömbölés — és a nemes állat kifújja páráját. Nosza rajta futnak mindketten az elejtett zsákmányhoz.

De oh sors! egy agyonlőtt fejős tehén fekszik előttük elterelve.

Bámulva néznek hál egymásra, hol meg a kiszendített szegény párára. Mig végre az irnok megszólal: «No ugyan bakot lőtt nótárus uram!» — «Még anná is roszbabbat édes öcsém!» — «Miért?» — «Majd megmondja miudjárt a gazdája, mert ime ihol jön ni.»

Hát bizony ráízettek a nemes vadra vagy 50 forintot

Nimród.

ECHÓ.

*Nem voltam én Balatonnál
Nem kell Füred tája;
Rémes echó, bizony rémes,
Feleségem szója!*

✱

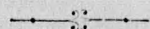
Spekla Dávid sarki bakter
Be szól a korcsmába:
«Menjen haza téns úr, hamar,
Kutya van a házba!»

Láttam, mikor a szomszéd úr
Belépett a házba;
Hej azóta mi nem történt...
Menjen hamarjába!

Rohantam is, mint a veszett
Szobáru — szobára;
De a jó szomszédnak csak nem
Akadtam nyomára.

«Itt kell lenni az ágy alatt!»
— Kiáltom méreggel —
... S meg ragadtam ... Oh! de fátum
Nem a mit kerestem ...

Icarus.

Friczi szententiái.

Legalább csak addig élénk Pétör, mig az idei bortermést mi magunk elfogyaszthatnánk.

Egy kis hija hogy tegnap be nem rúgtunk, a Tichy féle borpincze szaga meütötte az orromat.

Ügyes ember ez a Schvarcz, ugy becsapta a kis Birót, hogy no. Az pedig mérgében megszökött Zentáról.

Hej! csak még egyszer lenne a városi munkákra árverés, most már két váltót irnék alá a kis kabak fejü barátunknak, annélkül, hogy arról nyilatkozatot kérnék.

Ferkó sógor most sem éjjel, sem nappal nem kalandozik, hanem a hova megy ott 4—5 napig kitart.

Sohase volt még igaza az embernek, ha józan volt; de bezeg a részegnek nemcsak igaza van, de az asszony még néha bizonyítékokkal is szolgál erről.

Még az ördögöktől sem félek, ha csak egér utat kaphatok.

Péter !!! Mig élek mindig sajnálni fogom azt, hogy neved napján maradt még a hordóban.

Hallottad-e, hogy Schvarcz kigyógyult betegségéből? Ezt az én gyógyintézetemnek köszönheti.

Nohát Péter, ha még most sem iszunk áldomást, akkor a Zsiga gyáváknak fog bennünket kijelenteni.

SIRIRAT.

Nem kell nekem semmi sem,
Elveszett minden kedvem,
Élni fenn a világban,
Azért tértem a sirba.
Drága nőm is ott hagytam,
Kitől soh' sem nyughattam,
Nyelve ide el nem ér,
Ez magában sokat ér!

D E. A. J. K!

Talpendűf: Sáje óhajtványai.

Szereshen théged az Ellenör szerkesztője s irjon bele a tied emlék könyvbé.

A khötelesekh tsináljanak nekhed a legójabb divató nyakhkendőt.

Szabadkán legyél te bürgermeister és ósztassanak meg thégedet az arcói füredőben.

Hozzál hirt vasóti szerencsétlenségről, s utána menjed ki magadat vasuti bankettre.

Ledjen nekhed ezer holdas birtok a — holdban.

H a r s á n y a n ajánlanak tégedet diszpolgárnak.

Simogassanak meg egy kitsit a zsandár oreságok.

Olajan szerencsés ledjél, hogy sak sopán a két lábadat keljen amputhálni.

Akhkor ledjél boldog, mikor ezt a sirásó mondja te rólad.

Ledjél te a «Zentavidéke» szerkesztője, s támadjanak meg a «Khüzlüntül».

Szerelmi vallomásokt sogdosson a föld-
be bele egy oroszlandj.

Bizomossítsa be te rajtad a Szikora
oreság, hodj ő sakogyan volt a Kozarek
tanitványa.

Az angyalok kara énekeljen nekhed
aztat hogy: «sak vissza, sak vissza» stb.

*****

LYRA.

Kabátomon van egy
[nagy] lik,
Könnyű modon bele-
[illik]

A rózsá.
A homlokom csupa
[redő]
Fejem tetején nincs
[fedő]

Paróka.
Veszek egyet a vásáron
Szüret után minden
[áron]

Ihajla.

Szűk a nadrág meg a csizma,
Szűk az eszemnek mivoltja,
Pantalló.

Az én lellem, az én nyelvem,
Megfizetik a Közlönyben
Eladó.

Rugok nagyot a papokon,
Mint tavasszal a hidláson
A csikó.

Végre megis lesznek győztes,
Ha megeget is a leves
Galambom.

Kártya, biljárd s az udvar-
[lás]

Nekem való, a tanítás
Angyalom.

Csak a csukás papnak való
Kímél «neveljünk» a jelszó
Trihajlom.

A becsület, az adott szó,
Olyan mint a religió
Cseréljük.

Nagy a szükség, kényszerü-
[ség]

Lelkemben nagy az üresség
Beszéljünk.

Ma római katolikus
Holnap meg már nazarénus
Igy élünk.

Ütöm, verem a diákokot,
Igy elem én a világot
Oh mi jó.

Iskolában írok lapot
Igy herdálom el a napot
Jaj de jó.

Majd ha lesznek igazgató
Szépen kinyitlik majd akko
Adió.

Kuvik.

Ülsz az ablakodnál,
Mintegy rózsá szál,
Kecses orocskádra
Egy dungó légy szál.
Dungó legy azt sugja
Rózsá füledbe,
Szeresd a poétát
Öleld kebledre.

Oh ha tudnád Angyal,
Hogy mit éretek,
Csinos két orozádra,
Hogyha tekintek,
Megsajnálna szived,
És ki ugyanál,
Holdvilágos éjjel
Nyakamba hulnál

Siphon.

Ha te tudnád . . . .

Szép szerelmem én csillagom tudod-e
Mért kívánlak ölelni a keblemre
Holdvilágos és csillagos estende,
A házatok előtt levő kis kertbe?
Mindezt csupán én csak azért kívánom,
Hogy ne kelljen olyan sokat fáradnom,
Hogy lehessen reggel soká aludnom
Ahelyett hogy én a csürhét kihajtom.

Kis galambom, csillagom,
Aranyos szép angyalom,
Édes kedves bolondom,
Ezen a nagy világon!

A GIMPLI.

Természetrizji értekezés.

A gimpli egy madár faj. Hazája az:
Európai kontinens, tehát mindenütt otthonos,
található még a zentai szállásokon is. Tolla-
tarkázott, tehát két színűnek nem mondható,
hanem sok színű. Csőre elég vastag, lábai
többnyire sárgások, hangja kellemetlen és
meglehetősen buta jószág, butaságának kö-
szönheti, hogy hamar lépre men, miért a
madarászok nem igen örülnek ha a kirakott
lépvevesszőn felakad. A madár világban körül-
belül azon helyet foglalja el, melyet a tár-
sadalomban az ugynevezett piaczi légy. Nagy
fáradtsággal megtanul emberi hangokat is
utánozni; szeret setétben a tilosban kórászni,
nagy levén benne a fajzasi ösztön, pároso-
dás idején nem igen válogatós. Különös elő-
szeretettel van a konyhaszag iránt, szolgál-
lók körében hamar megszokik, azért minden
mosogató lében szeret kanál lenni.

Oktatása nem igen fizeti ki magát,
mert borzasztóan tud hazudni, iszonyukat
füllent, rémitően pletyka, módnélkül potya-
fráter, rettenetesen hiú és rengeteg toladó,
megbizhatatlan; sokban hasonlít a fülesba-
golyhoz, melyet Linné szerint a régiek a
bölcesség madarának tartottak, de ma már
a hálátlanság jelképe; némileg rokon a bü-
dösbankához is, a mennyiben szereti a büzt
terjeszteni. Van benne sok a kakuk termé-
szetéből is, a mennyiben tozásait soha sem
költi ki maga, hanem más madár alá rakja.
Ha e madár fajnál jellemről lehetne szó, ezt
nagyító lencsén sem lehetne felfedezni, fé-
lénk, ingatag és önérzet nélküli valami, s
míg a zentai vízhorzó csacsinak is van ma-
gához való esze, addig a gimpli esze vastag
setétségben révedez. Szeret sötétben mó-
kázni, ezen tulajdon ágának köszönheti, hogy
egy disz példánya e kellemetlen harsány
hangú fajnak a máznak kirakott lépre ment,
melyet a népkert szélén levő házak egyi-
kében ingyen entré mellett mutogat: Ki? a
kiváncsinak megsugja a szerkesztő.

NAGY VÁROSBAN.

Ah! mily borzasztók éjeim!
Az álom kerüli szememet — — —
Most tudom: mi az szenvedni?
És e tudat megöl engemet!
A szerelem nem tart ébren;
Magához nem int most borocska.
De jaj! Gyötör egész éjjel
Az az átkozott sok poloska!

Pongrácz.

FELELŐS SZERKESZTŐ;

PAKOMBIRO.